

11. 1. 2008

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Porušovala Anička cizí práva?

Společenská škodlivost týrání dětí, případně vymývání mozků představou, že Barbora Škrlová je božská bytost, je značná.

Skóre: 0.91

Název zdroje: Právo

Datum vydání: 11.01.2008

Nadpis: Porušovala Anička cizí práva?

Strana: 6

Pořadí: 2

Mutace: Celostátní

Rubrika: Publicistika

Autor: Petr Uhl

Ročník: 18

Číslo: 9

Náklad: 154466

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 11.01.2008 06:46

Identifikace: DCPR20080111010033 cz

Klíčová slova: zákona (2x), justici (2x), Soudům, trestní, trestné, soudy, soudu, tresty, soudce, trestním, Státní zástupce, právním úkonům, trestné činnosti, porušení zákona, trestného činu, trestního, právního, Ústavní soudu, přestupkem

Společenská škodlivost týrání dětí, případně vymývání mozků představou, že Barbora Škrlová je božská bytost, je značná. Věc není spolehlivě vysvětlena. Dostat Škrlovou k výsledku se proto zdá naléhavé, vazba dvou sester, které děti měly týrat, je už dlouhá. Účastnila se Škrlová týrání? Nebyla jeho obětí?

Dopídit se pravdy je obtížné. Je však téměř neuvěřitelné, že by k tomu orgány činné v trestním řízení dvou sester a dalších osob zvolily zástupné trestní stíhání jen proto, aby Škrlová mohla být vzata do vazby a tam vyslýchána, případně aby tam byl zkoumán její duševní stav. V řízení proti uprchlému byla totiž už v listopadu obviněna z trestného činu poškozování cizích práv.

Judikatura uvádí příklady takového stíhání - muže, který využije omylu rozespale ženy, považující ho za manžela, a vykoná na ní soulož. Nebo muž v bílém plášti v nemocnici, jehož pacientka mylně považuje za lékaře, a který ji nahou osahává.

Nebo rodič, který vyjede bez souhlasu druhého rodiče s dítětem do ciziny. Nebo vylákání neúplného trestního rejstříku a prokazování se jím, a to k újmě práv osob - třeba i státu - vyžadujících bezúhonnost uchazeče o místo.

Prokazování se cizím pasem na hranici nebo třeba používání jiné SPZ podle judikatury poškozováním cizích práv ale už nejsou. Vždy se hodnotí, i u státních orgánů při výkonu pravomoci, zda vznikla vážná újma na právech. Pachatel musí vědět, že ji může způsobit. Je to vždy nemajetková újma, neboť majetková se stíhá podle jiných ustanovení. Lež a předstírání, stejně jako klamání úřadů samy

o sobě trestné nejsou, jsou nanejvýš přestupkem, pokud nejde o křivé svědectví nebo obvinění. Zajímavé bude vědět, jaká vážná újma vznikla jednáním Škrlové v Klokánku tamním tetám. Státní zástupce po zahájení trestního stíhání proti uprchlé to musel posoudit. Také včera soudce Tomáš Kurfiřt musel podle zákona zkoumat i důvodnost obvinění, nejen vazby. Zhodnotil jistě i to, že Škrlová nebyla v Klokánku dobrovolně, ale podle rozhodnutí soudu, který ji ani nevyslechl. Soudce to nyní jistě odůvodní.

Soudům často chybí respekt k právům a důstojnosti lidí se zdravotním postižením. I podle nyní zveřejněného nálezu Ústavní soudu, byť se týká zbavování způsobilosti k právním úkonům, jež ve věci Škrlové nenastalo, rozhodují soudy "o základních otázkách paušálně, bez snahy o individuální přístup ke každému jednotlivci".

Kriminalistům v tomto těžkém případě fandím, justici v řízení proti pachatelům závažné trestné činnosti podporuji. Ale musím se zeptat, zda stíháním Škrlové nejednají účelově. Už nějaký pátek totiž vím, že porušení zákona je závažnější než neschopnost splnit nějaký společensky prospěšný úkol.

Nejde přece jen o spravedlivé tresty za týrání dětí, ale i o integritu právního státu. A ta je důležitější než rozkrytí záhady převtělování se Barbory Škrlové v Aničku nebo v Adámka.

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)